

hunne Consulaets huizen hadden te Brugge en elke natie hunne bijzondere begraaf plaetzen en kapellen in de verscheide kerken en kloosters van Brugge.

Alle de bovenstaende inscriptien zyn letterlyk zonder eenige bijvoeging ofte agterlaeting nageschreven ten huize van den kooper en waeren zoo leesbaer dat er niet eenen letter van uytgesleten was.

Die zarken uitgebroken wezende, heeft men gezien dat verscheide gemaekt van oude zarken en van brokken en stukken met soudure aaneengebragt waeren en omgekeerd nieuwe inscriptien daer op gegraveerd waeren. De onderste deelen zyn besonder merkwerdig voor de oudheide en konst der gravure, maer men kan van de letters die er nog op te lezen zyn geenen volkomen zin van maeken.

* * *

Nr. 1, 4, 5 der hierbovenvermelde, hangen thans aan den muur in de S. Antoniuskapel. Waar zyn de andere?
K. DE FLOU.

EN HOE GAAN WE DIE KERKE NU HEETEN ?

't IS al een keer-twee-drie dat in « Het Belfort » van Brugge, iemand erop uit is om het volk en zijne naamverminderingen voren te wezen, in 't benoemen van de nieuwe kerk-en-parochie tewege, in het Stubbengeweste, op de hovenierlanden buitenaan de Ezelpoorte. De mensch en heeft geen ongelijk: ze hebben daar al genoeg gemooscht in die streke.

En hij zegt: 't is een kerke gewijd aan « Christus-Koning », een naam onmogelijk door vlaamsche monden behoerlijk uit te spreken... Ja, inderdaad, 't woord « Christus-Koning » is weeral niets anders als « le Christ-Roi » « Christus Rex », een uitheemsche naam bijgevolg; zien ze 't maar nu? Waarom niet « Christus de Koning » of « Koning Christus »?

En zegt die heer: een vriendelijke naam alleszins, zou zyn « H. Kerst »; van inhoud ware deze voldoende, van verleden bekend, en van uitsprake volksch. Wat hij dan tracht te betoegen.

Doch, ja, meenen wij, dat was die naam in den tijd; is 't hij 't nog? 't Volk, van « Kest », een hem thans onbekend woord, zou denken allicht op een hem nu meer-bekend woord te weten « orkest »!... Ware « Koningskerke » en « Koningsparochie » niet beter? 't Volk zou wel stilaan leeren van welken Koning er spraak is; en... dat 't nu-nog miste in 't gedacht dat die Koning zal Leopold de IIe geweest zyn (die immers dat geweste deed aanleggen), ware dat een groote mishande?

T. RAEPBAERT.

Her Herman Stekin van Scutdorpe

ONDER dien titel verscheen in de *Verslagen en Mededeelingen der Koninklijke Vlaamsche Academie*, 1927, bl. 51-72, eene wel gestaafde bijdrage van J. Jacobs, die hier reeds (1927, bl. 339-40) door J. De Cuyper vermeld werd. Die studie belangt in 't bijzonder de geschiedenis van Vlaanderen en Brugge aan om het volgende.

Een Handschrift, behoorende aan den E. H. Peeters te Hechtel bij Leopoldsburg (Limburg), bevat eene lange reeks *Onderrichtingen op het Vaderons* in het Middelnederlandsch gesteld en door eene Karthuizer-non van Maastricht in 1487 afgeschreven. De opsteller van die *Onderrichtingen* is « Her Herman Stekin, vicarius vanden cloester van sinte Annen bi Brugge, die staerff int iaer ons Heren 1428 op den 23^{en} dach van aprilte ». Uit zijn opzoekingen naar den opsteller van de *Onderrichtingen* komt Schr. tot het besluit dat de Hermannus de Petra van Scutdorpe (Suitdorpe, Santdorp), die in de oude repertoria voorkomt, niemand anders is als deze karthuizermonnik her Herman Stekin, geboren te Schüttof bij Bentheim aan de Vecht in West-Duitschland; in het Karthuizerklooster getreden te Trier waar hij een tijdlang de godgeleerdheid doceerde; in 1398 naar Brugge gestuurd waar hij als predikant een buitengewonen bijval genoot en den 23 April 1428 overleed.

Z. E. P. A.-J. Fruytier in *Biekorf*, xxxiii (1927) bl. 356-358, wil den gemelden Karthuizer uit Zuiddorpe in Zeeuwseh-Vlaanderen doen afstammen, doch hij houdt geen rekening met de bijdrage van J. Jacobs. Eerst en vooral wordt daar de titel der besproken bijdrage slecht opgegeven; die luidt: Her Herman Stekin van *Scutdorpe*, en niet: van *Suitdorpen* (1). Volgens herhaalt A.-J. Fruytier enkel hetgene hij — volgens de traditie der repertoria en geschiedschrijvers — in het *Nieuw Nederlandsch Biographisch Woordenboek*, Dl. V (Leiden, 1921) kol. 805-806, stelde. Welnu uit het kritisch onderzoek van J. J. blijkt juist dat die traditie: *Suitdorpe*, *Santdorp*, geen stand houdt tegenover de nieuwe biographische gegevens door hem benuttigd. Die bewijsvoering door A.-J. Fruytier verwaarloosd, moet niet herhaald: er zij hier enkel naar verwezen.

Ten slotte stelt A.-J. Fruytier de vraag naar prioriteit en oorspronkelijkheid van den Latijnschen tekst der wiegedrukken of den Middelnederlandschen tekst der handschriften (2). Die vraag wordt door J. J. (a. w. bl. 57 vv.) gesteld en beantwoord. Daar vergelijkt de Schr. den Lat. met den Middelned. tekst. Uit die vergelijking. « volgt ontegensprekelijk dat niet Stekin, maar een schrijver uit lateren tijd het *Latijnsche* prototype onder het vertalen eenigzins gewijzigd heeft ten behoeve van minder ontwikkelde lezers ».

A. VIAENE.

1) Ook in de *Revue d'Histoire Ecclésiastique*, bd. xxiii (1927), bl. 926-927, wordt de bijdrage van J. Jacobs door H. Njelij onnauwkeurig vermeld: *Herman Stekin van Suitdorpe*. Eene feil in zulk een gezaghebbend tijdschrift dringt dikwijls heel ver in bij de « onderdanige » leer- en leesbladen.

2) Van een Latijnschen tekst der *Onderrichtingen* bestaan twee incunabeldrukken (1480 en 1484) en een postincunabel (1512). — Een tweede Handschrift, dat een weinig verschillende Middelned. tekst van den Maastrichtschen bevat, berust in de Kon. Bibliotheek te Brussel. Eenige uittreksels der beide Hss. worden door den Schr. (bl. 65 vv.) vergeleken.

VOOR LEUVEN.

Een schoolingske:

« Ik verneem zooveen dat de Univ. Bibliotheek te Leuven een *Biekorf* heeft aangekocht, die nagenoeg volledig blijkt te zijn.

« *Ontbreken Jrg. 1, 15, 23, 26.*

« 't Zou mij bijzonder aangenaam wezen moest het U mogelijk zijn de ontbrekende jaargangen aan te vullen en daartoe *een oproep* te richten *tot de Lezers*, waarvan enkele misschien nog wel over losse jaargangen beschikken ...

PROF. J. VAN DE WIJER. »

Dagen

WAAR gaan de dagen henensnellen?...

O, als de vreugden van mijn leven
De doodgedragen jaren tellen
Waar slechts een droom van is gebleven!

O laat ons gaan, lijk doolgezellen
Die 'tzelfde zieleleed belevan:
Elkander onzen droom vertellen
En onze jeugd dan wat herleven!

Dan voelden wij onz' harten blijde
Te weten dat, in vrome kracht,
Naar de Eeuwigheid zij samen schrijven.

Ons zalig droomen saamgedragen
Eén enkel uur, meer liefde bracht
Dan al de lang voorbije dagen.

Leuven.

MARIA-GODELIEVE VAN DEN IEP.

